

bestemmelse om, hvor Meget der skal paalignes Formue og Leilighed, men derimod er der, hvad der i gamle Dage havde den samme Kraft og Betydning, Resolutioner, om hvad der i saa Henseende skal ansees for at være passende, og dette er netop imellem $\frac{1}{5}$ og $\frac{1}{3}$. Jeg skal villigt indrømme, at et af de vanskeligste Punkter at faae ordnet, hvis et saadant Forslag bliver til Lov, er Afregningerne mellem de enkelte Districter, henholdsvis i Sognecommunerne og i Amtskommunerne, men jeg troer, at det er et stort Fortrin ved dette Lovudkast, at det ikke etablerer bestemte Regler for Afregningsmaaden, thi jo mere detaillerede Regler man opstiller derfor, desto sikrere kan man være paa at komme til at gjøre Uret i det enkelte Tilfælde; jeg troer netop, at den Elasticitet, som den foreslaede Bestemmelse har, er et stort Fortrin. Det er umuligt for mig, og vistnok ogsaa for det ærede Thing med sine 100 Medlemmer, tilbunds at kjende alle de enkelte Forhold og alle de enkelte Afregningsgjenstande, som maae tages med i Beregning ved en saadan Ordning, saaledes at man ved at fastslaae bestemte Regler, udsætter sig for i en overordentlig høj Grad at begaae Feil, som det, naar de ere indbragte i Loven, vilde være umuligt at rette i det praktiske Liv. Jeg troer altsaa, at man vil gjøre Ret i at lade det være et localt Anliggende, en Conduitesag, henholdsvis for Sogneforstanderskaberne og Amtsræddene og for Amtsræddene og Indenrigsministeriet, at ordne disse Afregninger. — Ved § 10 maa jeg henlede Opmærksomheden paa en Trykfeil, idet der i første Linie er citeret § 4, medens det skulde være § 8. — Med Hensyn til Opkrævningsterminerne i § 12 er der anset over, at det var for Meget at forlange $\frac{1}{2}$ Aars Bidrag paa eengang af Communernes Beboere, men jeg vil for det Første minde om, at Tid ogsaa er Penge, og at der ikke gaaer en ganske ubetydelig Tid tabt med at modtage og indbetale communale Bidrag i saa smaa Summer, som Tilfældet vilde blive, naar de bleve fordeelte paa flere Terminer. Naar man feer hen til de bestaaende Opkrævningsterminer for langt større Skatteydelse, der som kjendt netop ere reducerede fra 4 til 2, troer

jeg heller ikke, det vil findes upassende, at Communebeboernes forholdsvis mindre Ydelse ogsaa blive opkrævede i 2 Terminer. Iøvrigt er dette et Hensigtsmæssigheds- og Bequemmelighedshensyn, hvorom der kan være forskellige Meninger, og jeg staaer ikke saa ubetinget fast paa, hvad jeg her har foreslaet, at jeg ikke skulde kunne gaae ind paa Forandringer deri. — Iblandt de Tilfælde, hvori Amtsræddets Samtykke efter § 13 er betinget, er der under a nævnt det: „naar en Commune overtager nogen vedvarende Forpligtelse, som ikke directe ifølge Lovgivningen paahviler Samme, saasom at anskaffe Skolebrændsel.“ Man har meent, at Skolebrændsel var et slet Exempel, men jeg formener tværtimod, at det er et ret passende Exempel. Det hdes nu i Communen af samtlige Bodeiere, hvorimod Brugerne ikke ere pligtige til at hde det, og netop derfor er Amtsræddets Samtykke nødvendigt. At det skulde være ubetinget urigtigt i ethvert Tilfælde at ombytte denne Naturalpræstation med en Pengeydelse, kan jeg ikke gaae ind paa, thi jo mere Landet bliver udstykket, jo stærkere Beboernes Antal tiltager, desto nødvendigere bliver det efter min Formening at gaae over fra Naturalpræstationer til Pengeydelser, om ikke af anden Grund, saa fordi Præstationsgjenstanden vil blive i den Grad udstykket, at det undertiden næsten vil blive umuligt at levere den. Dette gjælder blandt andet ogsaa om Skolebrændsel; thi der er ikke megen sund Mening og Forstand i at paaligne en Beboer en halv Snees Tørv, som han mulig maa transportere en Mil til det Sted, hvor det skal bruges.

Jeg skal endnu berøre et Hovedpunkt, hvorom den ærede Rigsdagsmænd for Hjørring Amtsræddes Valgkreds (H. C. Nyholm) udtalte sig, og hvilken Udtalelse ogsaa har faaet Tilslutning af flere ærede Medlemmer, det er Amtmandens Stilling i Amtsræddet. Jeg maa bekjende, at jeg, skjøndt jeg troer at have endeel Erfaring om Forretningerne i et Amtsrædd, ikke skjønner rettere, end at det vilde være forbundet med ganske overordentligt Tab baade af Tid og af Sikkerhed for dygtig Behandling